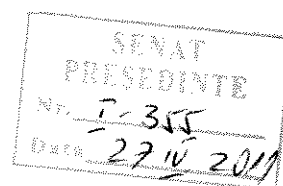

GRUPUL PARLAMENTAR PSD

Dezbateri Luni,
2 Mai 2011, orele 15⁰⁰
Al. Ciocan

Nr.XV/284/27.04.2011

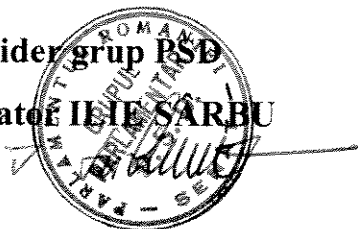

**Către Biroul Permanent al Senatului,
Domnului Președinte Mircea Geoană**

Subsemnații, senatori ai grupurilor parlamentare PSD și PNL, menționați în anexa la prezenta moțiune, în temeiul art.67 și 112 din Constituția României, republicată, și a art.153-157 din Regulamentul Senatului, înaintăm prezenta moțiune simplă cu tema "*Agricultura falimentară, dar politizată*".

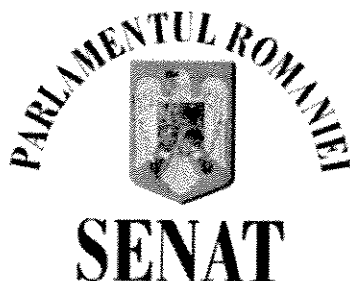
Vă rugăm să dispuneți măsurile necesare în vederea declanșării procedurilor legale pentru dezbaterea acesteia.

Lider grup PSD
Senator IULIE SĂRBU

Lider grup PNL
Senator PUIU HASOTTI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Uniunea Social Liberală

Către

Biroul Permanent al Senatului

*În atenția domnului Mircea GEOANĂ
Președintele Senatului*

"Agricultura falimentară, dar politizată"

Subsemnații, senatori ai Partidului Social Democrat, ai Partidului Național Liberal și ai Partidului Conservator, membrii ai Uniunii Social Liberale, menționați în anexa la prezenta moțiune, membri ai Senatului în legislatura 2008-2012, în temeiul art. 112 alin. (2) din Constituția României și în temeiul art. 153 din Regulamentul Senatului, înaintăm prezenta moțiune simplă, cu tema: "Agricultura falimentară, dar politizată".

Anii 2009 și 2010 au fost marcați în agricultură și în mediul rural din România printr-un proces continuu de degradare economică, structurală și socială.

Aderarea la Uniunea Europeană, la 1 ianuarie 2007, trebuia să însemne pentru agricultorii români, începutul unei perioade de dezvoltare și progres care să conducă, în cele din urmă, la prosperitate și la un nivel de trai, comparabile cu cele din restul statelor Uniunii Europene.

Agricultura trebuia și putea să devină un motor al economiei naționale. Lipsa produselor agroalimentare pe piața mondială putea să devină o oportunitate pentru dezvoltarea agriculturii României. Speranțele și așteptările agricultorilor și locuitorilor din mediul rural au fost însă spulberate de guvernarea PD-L.

Am ajuns astfel, ca la patru ani de la aderarea la Uniunea Europeană să avem, cei mai săraci agricultori din Uniunea Europeană, satele cele mai puțin dezvoltate din punct de vedere al infrastructurii, o lipsă acută de acces la servicii de sănătate în spațiul rural și un sistem educațional, la sat, dat înapoi cu 60 de ani.

În același timp, reprezentanții Guvernului și clientela politică a acestora, prospera tot mai mult prin metode ilegale și imorale. România a devenit o țară net importatoare de alimente, cu o evaziune fiscală ce a atins cote alarmante, iar agricultorii au fost înșelați și dezamăgiți atât de mult, încât nu mai doresc să practice agricultura.

Organismele internaționale avertizează că în anul 2011, după criza financiară, lumea ar putea fi lovită de o puternică criză alimentară, care poate conduce la manifestări sociale, greu de cuantificat, dar ușor de întrezărit, iar revoltele recente trebuie să ne dea de gândit. În fața acestei situații, România este practic descoperită.

Incompetența actualului Guvern și a conducerii Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale s-a manifestat în toate sectoarele de producție agricolă și alimentară precum și în relațiile cu fermierii și societatea civilă dar mai ales în relațiile cu Uniunea Europeană.

Iată care sunt „realizările” deosebite din domeniul agriculturii ale coaliției de guvernare PD-L, UDMR, UNPR:

1. Scumpirea galopantă a alimentelor, necultivarea terenurilor

România se confruntă în ultimii 2 ani cu o creștere fără precedent a prețurilor produselor agricole și în special a produselor de bază.

Nu poți să ai produse ieftine când nu produci, când abandonezi milioane de hectare și imporți cheltuind suplimentar pentru transport, conservare și prezentarea produselor, toate acestea în defavoarea producătorilor, consumatorilor și a bugetului de stat.

Prin necultivarea celor peste 3 milioane hectare, România a pierdut cel puțin 10 milioane tone cereale, care ar fi condus la creșterea PIB cu 2,5 miliarde euro și a încasărilor la buget prin TVA de cel puțin 500 milioane de euro, care folosiți pentru

programe economice și sociale nu ne-ar fi determinat astăzi să asistăm neputincioși în fața unor drame greu de înțeles.

Nu poți să ai produse pe piață, ieftine și ritmic, când efectivele de animale au scăzut, iar creșterea acestora a devenit un chin pentru cei care s-au încumetat să-și dedice viața și activitatea acestui sector.

Recensământul agricol în România ne prezintă date descurajatoare. Un singur exemplu : la vaci cu lapte, față de recensământul anterior din 2004, efectivele au scăzut cu peste 400.000 capete, ceea ce reprezintă 24% din totalul efectivelor. Despre ce producție, despre ce piață, despre ce prețuri vorbim, când în loc să creștem efectivele, ca o măsură necesară și obiectivă, ele au scăzut, iar prin rata naturală de sporire a efectivelor ne vor trebui, în condiții normale, 2 ani să ajungem la ce am avut în anul 2004.

Cel mai vizibil și mai important aspect al mandatului D-lui Tabara îl reprezintă lupta sa mediatică cu prețurile produselor agroalimentare din sectorul de retail. Aceasta, evident, din dorința de vizibilitate, în lipsa oricărui altor proiecte de organizare și stimulare a sectorului agricol. Vă rugăm să urmăriți toate aparițiile publice ale actualului ministru de la investirea sa și vă veți convinge că singurul subiect abordat a constat în comentariile sale legate de prețuri.

Ministrul Tabără, Guvernul în integralitatea lui, este responsabil de situația precară din agricultură. În guvernarea Boc s-au atins toate limitele suportabilității și nu există nici un indicator care să ne dea speranța că această situație va fi depășită curând.

România, în guvernarea Boc, nu cultivă suprafața de peste 3 milioane hectare (cifră confirmată și de Președintele României Domnul Traian Băsescu), cât terenul agricol al Belgiei și Olandei la un loc. Închipuiți-vă Belgia și Olanda fără a cultiva terenul, ce s-ar întâmpla?!

Iar amăgirea privind potențialul este perversă și foarte periculoasă pentru țară, pentru că românii nu mănâncă potențial, iar veniturile producătorilor și câștigul țării sunt date de valorificarea potențialului agricol și nu de invocare a lui.

Guvernul Boc este obișnuit cu negația, vă amintiți cele spuse că nu ne va atinge nici criza economică, nici criza alimentară. Realitatea a demonstrat că nu numai că ne-a atins criza economică ba mai mult chiar ne-a îngenuncheat, iar astăzi în Senatul României semnatarii prezentei moțiuni aduc în dezbatere situația grea din agricultură atrăgând atenția guvernanților despre starea de fapt și lipsa de perspectivă.

Programul de însămânțări de toamnă nu s-a respectat. România are în cultură 1800.000 hectare grâu, cu trei sute de mii hectare mai puțin față de suprafața propusă. Cu pierderile tehnologice cunoscute și asumate de producători și specialiști, nu se pot recolta decât 1600.000 de hectare iar necesarul de grâu este de 5,5 milioane tone, ceea ce arată din start că nu se realizează necesarul de grâu. Dacă cineva gândește și afirmă altfel îl rugăm să calculeze produsul între suprafață și producția medie obținută în perioada guvernării Boc și va descoperi rapid și fără efort că aceasta este realitatea.

Nici în această campanie de primăvară lucrurile nu stau mai bine. Campania nu se desfășoară în parametri normali, arăturile s-au făcut târziu, iar însămânțările nu s-au încheiat.

Domnul ministru Valeriu Tabără, specialist, cercetător, cunoscător al domeniului știe ce înseamnă factorul apă, importanța și conservarea ei.

Irigațiile absente în înțelegerea guvernului Boc nu pot, din nefericire și nici nu trebuie să compenseze ce ți-a dat natura și ai risipit.

Se știe, Guvernul nu este proprietar de teren, dar este și trebuie să fie promotorul și depozitarul politicilor agricole și al responsabilității domeniului.

Alături de producție un factor limitativ care influențează prețurile agricole este politica fiscală și sprijinul dat producătorilor agricoli.

Este de notorietate că actualii guvernanți nu numai că nu au redus fiscalitatea sau cel puțin să o păstreze, ci dimpotrivă au crescut-o.

Creșterea cu 25% a TVA, de la 19% la 24%, este edificator în acest caz, iar măsura propusă de opoziție de reducere a acesteia la 5% pentru produsele alimentare de bază a fost dezavuată și respinsă de actuala putere.

Scumpirea fără precedent a input-urilor (motorina, energia, îngrășămintele, pesticidele) constituie povară pentru producători și nicidecum preocupare pentru guvernanți.

Deșertul înaintează. Băltirile se extind. Eroziunea de suprafață din zonele colinare devine din ce în ce mai agresivă. Iată cum o parte din potențialul deținut este știrbit și afectat zilnic, iar lipsa de soluții, preocupare și acțiune guvernamentală, devin factori favorizanți.

Cercetarea agricolă este privată de atenție și sprijin, amputând, astfel, perspectiva în domeniul agricol.

Piața agroalimentară, sortimentul de produse, cantitatea, calitatea, structura și ritmicitatea asigurării, precum și prețurile acestora definesc foarte clar stadiul în care ne aflăm și care demonstrează situația grea din agricultură, lipsa de viziune și sprijin guvernamental pentru acest important domeniu economic al țării, care prin dinamismul și specificul lui putea și poate să devină o soluție pentru creșterea veniturilor la bugetul de stat.

2. Creșterea evaziunii fiscale

*Evaziunea fiscală a atins un prag fără precedent în agricultură. Se vorbește de o cifră anuală record de peste **1 miliard de euro numai în domeniul cerealelor și peste 1 miliard de euro în domeniul panificației**. Desi ministrul Tabără a anunțat în repetate rânduri că este la curent cu amplexarea evaziunii fiscale din agricultură, Ministerul Agriculturii nu a propus nici o măsură pentru scoaterea din economia neagră a sectorului agricol a sumei de peste 2 miliarde de euro.*

Consideram că pragul atins de evaziunea fiscală din agricultură pune în pericol siguranța națională prin volumul mare de bani negrii ce sunt vehiculați în această activitate, întreținută prin ignoranță și complicitate de Guvernul României.

Actualul guvern și actuala coaliție de guvernare au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a opri promulgarea legii prin care TVA-ul alimentelor trebuia redus la 5%. Ministrul Agriculturii refuză să înțeleagă ca o astfel de măsură ar conduce pe de o parte la scăderea prețurilor la alimente, iar pe de alta parte ar conduce la reducerea evaziunii fiscale din domeniul agricol și alimentară.

Evaziunea îmbolnăvește mediul de afaceri, producând dezechilibre majore și îndepărtarea încrederii între partenerii de afaceri, cu implicații profunde în activitatea productivă, unde, prin specificul agriculturii, câștigul agricultorilor este mic și rar, lipsa lichidităților și a regulilor de decontare, creând mari probleme păstrării viabilității economice a exploatațiilor agricole.

Este de neînțeles, în condițiile actuale, cu atât mai mult, când goana după împrumuturi a Guvernului a devenit politică de stat, să nu se intervină cu măsuri ferme și eficiente pentru reducerea evaziunii fiscale și îmbunătățirea mediului de afaceri în agricultură.

3. Descentralizarea defectuasă și politizarea funcției publice

Descentralizarea administrației agricole, proces necesar în contextul general de descentralizare administrativă, a fost lipsită de conținut.

În guvernarea Boc din anul 2009 până în anul 2011 au fost elaborate 4 acte normative de modificare a structurii administrative, creând incertitudine și instabilitate în rândul funcționarilor publici, ținându-i aproape o jumătate de an în examene, ca urmare a unor modificări impuse prin voință politică, pentru angajarea clientelei politice a coaliției de la guvernare, de la portar până la director general.

Aceste măsuri au afectat grav atât prestigiul instituțiilor cât și bugetul de stat prin cheltuieli nejustificate

Nu s-a mai întâmplat niciodată în istoria ministerului agriculturii astfel de situații, guvernul Boc fiind campionul de necontestat al fărădelegilor.

Activitatea APIA a fost perturbată în ultimii doi ani de lipsa de implicare a Ministerului Agriculturii în sprijinirea agenției. Activitatea de control pe teren a APIA este în continuare deficitară, iar acest lucru are o influență negativă asupra structurilor din agricultură și asupra activității fermierilor. APIA a fost nevoită să concedieze 1000 de persoane, astfel încât, în momentul de față, activitatea acesteia se desfășoară deficitar, ca urmare a lipsei de personal calificat, cei rămași în sistem fiind selectați pe criterii politice.

4. Politizarea Camerelor Agricole

Legea camerelor agricole a fost amânata și rescrisă de nenumărate ori astfel încât guvernul să se asigure că atunci când, în final aceasta va fi emisă, conținutul ei să îi asigure coaliției la putere, controlul asupra acestei noi instituții.

*Legea 283/2010, în forma actuală, asigură politizarea definitivă a unei instituții ce ar trebui să aparțină în mod firesc agricultorilor – Camera Agricolă. Astfel, **prin această lege se prevede că din Comitetul de Inițiativă pentru numirea conducerii camerelor agricole să facă parte 8 parlamentari.** Este inacceptabilă interferența factorului politic în organizarea Camerelor Agricole. În plus, textul legii aflate în vigoare conține numeroase neconcordanțe în privința organizării alegerilor pentru camerele agricole, sistemul electoral, atribuțiile și modul în care vor fi finanțate camerele agricole.*

Urgentarea aplicării Legii Camerelor Agricole este foarte importantă pentru producătorii agricoli din perspectiva organizării acestora, pentru atragerea de fonduri europene și dezvoltării agriculturii dar lege în forma actuală este inacceptabilă și inaplicabilă.

5. Derularea necorespunzătoare a Programului Național de Dezvoltare Rurală (PNDR)

România riscă să piardă o sumă foarte mare din banii primiți prin PNDR ca urmare a lipsei de reacție și inițiativă a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. PNDR a fost realizat și negociat în perioada 2005 – 2007 într-un context economic foarte diferit de cel actual. În consecință, prevederile acestuia, obiectivele finanțate și alocarea financiară nu mai corespund nevoilor actuale ale agriculturii românești. Ministerul Agriculturii trebuia să ia inițiativa de a renegocia cu Comisia Europeană măsurile de sprijin din cadrul PNDR, astfel încât acestea să corespundă nevoilor actuale ale fermierilor români. Până în prezent, ar fi trebuit să fie contractate proiecte în valoare de 6,7 miliarde euro din totalul de 10,09 miliarde euro alocare publică pentru cofinanțarea proiectelor prin PNDR 2007 – 2013.

În practică au fost selectate proiecte în valoare de 4,1 miliarde euro dintre care doar pentru 3,6 miliarde de euro s-au semnat contracte, iar plăți efective sunt în valoare de 1,9 miliarde de euro. Dacă acest trend se va menține, iar Ministerul Agriculturii va continua să nu ia nici un fel de măsură pentru îmbunătățirea absorbției fondurilor europene, România riscă să piardă aproximativ 5 miliarde de euro. Acest lucru este cu atât mai grav dacă ținem cont că aceasta sumă reprezintă o pătrime din valoarea împrumutată de România de la organizațiile internaționale. Cum explicați, domnule Ministru, faptul că avem bani, dar pentru că nu știm să îi folosim mergem și ne împrumutăm din altă parte?

Comisia Europeană a atras atenția României asupra unui fapt fără precedent, respectiv acordarea fondurilor europene pe criterii politice. Membrii actualii ai coaliției de guvernare au făcut presiuni pentru creșterea punctajelor în cazul proiectelor

depuse prin Măsura 3.2.2. ("Renovarea, dezvoltarea satelor, îmbunătățirea serviciilor de bază pentru economia și populația rurală și punerea în valoare a moștenirii rurale") din PNDR pentru localități cu primari PD-L.

6. Restanțele în absorbția fondurilor europene vor afecta viitorul Program de Dezvoltare Rurală

Ministerul Agriculturii și Guvernul României ignoră faptul că rata de absorbție a actualului Program Național de Dezvoltare Rurală va determina în mod direct alocarea financiară pentru următoarea perioadă de finanțare. PNDR - ul își va înceta de drept funcționarea în 2013. Următorul program de finanțare europeană pentru agricultură va începe în 2014, iar până la acea dată România va trebui să negocieze acest program, obiectivele ce vor fi finanțate și sumele de bani europeni pe care îi va primi.

Având în vedere ca datele actuale indică faptul că România nu va reuși să cheltuiască decât jumătate din banii alocați prin PNDR, în mod inevitabil Uniunea Europeană va aproba pentru următorul program de dezvoltare rurală o sumă mult mai mică decât cea a actualului PNDR. Astfel, devine o evidentă tragedie faptul că incompetența actualului guvern și incapacitatea lui de a gestiona un program de asemenea amploare și importanță, afectează negativ și foarte puternic activitatea fermierilor, nu doar în prezent, ci și pentru foarte mulți ani de acum înainte. Sumele reduse pe care România le va primi pentru agricultură, în viitor, reprezintă un preț scump pe care fermierii și, implicit, toți românii vor trebui să îl plătească mult timp de acum înainte, pentru incompetența și reaua voință a actualilor guvernanți.

Mandatul unui ministru și al cabinetului, în totalitatea lui, trebuie evaluat și în funcție de implicarea responsabilă în injectarea în economie a acestor resurse financiare uriașe.

Domnule Ministru Tabară, cine își va asuma răspunderea pentru faptul ca peste trei ani România va primi mult mai puțini bani de la Uniunea Europeana ca urmare a faptelor savarsite în momentul de față sub coordonarea dumneavoastră.

Nerealizarea absorbției fondurilor europene trebuie să fie motiv de demisie pentru cei care gestionează fiecare fond în parte.

7. Degradarea sistemului de îmbunătățiri funciare

Sistemul de irigații din agricultura este distrus, în proporție de peste 70%. Degradarea acestuia nu a determinat guvernarea portocalie să inițieze măcar o singură măsură de reabilitare a irigațiilor, sau de sprijinire, pentru plata energiei necesare funcționării acestor sisteme.

Situația actuală a Agenției Naționale pentru Îmbunătățiri Funciare (ANIF) și a sectorului de Îmbunătățiri Funciare sub guvernarea portocalie, se prezintă astfel:

- a). Alocățiile bugetare pentru anul 2011 sunt extraordinar de mici față de necesarul unei funcționări chiar și în regim de avarie;
- b). Directorul general și directorii de departamente sunt în marea majoritate nespecialiști, puși pe criterii pur politice;
- c). Numărul de angajați este mult mai mic decât prevede Legea nr. 167/2008, prin care s-a făcut deja restructurarea ANIF. În fapt se dorește desființarea practică a sectorului prin predarea infrastructurii de desecare – drenaj și apărare contra inundațiilor către Organizațiile Desecare și Drenaj (ODD), contrar prevederilor legale.

Situația irigațiilor este în prag de faliment datorită:

- a). Lipsei totale de sprijin financiar de stat pentru Organizațiile Utilizatorilor de Apa pentru Irigații (O.U.A.I.);
- b). Majorării tarifelor pentru apa de irigații prin costurile mari ale energiei electrice, ceea ce conduce la micșorarea continuă a suprafețelor de teren irigate. (Exemplu – în anul 2010 s-au irigat în România cca. 30.000 ha față de 700.000 ha cât s-a irigat în 2004).

În aceste condiții preconizăm că suprafața irigată se va reduce la jumătate din suprafața irigată în anul 2010.

Ghidul pentru accesarea fondurilor europene în cadrul Măsurii 125 („Îmbunătățirea și dezvoltarea infrastructurii agricole și silvice”) nu permite ANIF să depună proiecte de modernizare și reabilitare, limitând prin criteriile de eligibilitate un număr mare de O.U.A.I. - uri.

Resursele financiare din cadrul Măsurii 125 au fost repartizate cu preponderență pentru realizarea drumurilor de exploatare agricolă și a celor forestiere în detrimentul reabilitării sistemelor de irigații

8. Instabilitate bugetară, creditul agricol

Deși s-a discutat, iar opoziția a intervenit folosindu-se instrumentele parlamentare specifice, pentru a realiza o proiecție bugetară multianuală în agricultură, care să dea predictibilitate și stabilitate și o execuție bugetară care să nu fie în defazaj cu ciclul de producție, cu toate acestea guvernul Boc nu a schițat nici o măsură în această direcție, lăudându-se doar cu faptul că alocațiile bugetare de la un an la altul sunt mai mari, uitând de creșterea valorilor input - urilor, slăbind astfel capacitatea economică a exploatațiilor agricole și în multe cazuri falimentarea acestora, excluzându-se din filosofia bugetară relația costuri – subvenții.

Creditul agricol este o noțiune ca și inexistentă în peisajul economic, la patru ani de la aderarea la Uniunea Europeană. Dacă în trecut au existat eforturi din

partea MADR de a susține un dialog permanent cu mediul bancar, acum acesta a dispărut

9. Slăbirea dialogului minister - organizații profesionale

Ministerul Agriculturii refuză în continuare să poarte un dialog transparent și constructiv cu toate organizațiile de producători preferând să întrețină relații consultative numai cu organizațiile agreeate politic de coaliția la putere. Deciziile continuă să fie luate la nivelul ministerului, fără consultarea reprezentanților producătorilor agricoli sau, atunci când sunt consultați, nu se ține cont de opiniile lor rezultate din practică. Mai mult, în cadrul comitetului de inițiativă pentru camerele agricole nu au fost cooptați reprezentanți ai celor mai importante organizații de producători. Nerespectarea normelor legale de reprezentare conduce la tensiuni sociale și nemulțumiri în rândul beneficiarilor politicilor ministerului, fermierii români.

10. Lipsa unui concept național privind Politica Agricolă Comună (PAC)

România are posibilitatea istorică de a participa la luarea deciziilor PAC în perspectiva anului 2020.

Dacă până în prezent România a fost determinată să accepte, cum era normal, prevederile PAC 2007 – 2013, ca urmare a politicii realizate de statele care aveau statut de țări membre, acum România are posibilitatea să-și prezinte propria viziune în politica agrară, în așa fel încât să se armonizeze interesele României cu a celorlalte state membre pentru perioada următoare.

Din nefericire se constată o activitate dispersată, sectaristă, lipsită de conținut, iar dialogul instituționalizat este timid, inconsistent și neproductiv.

Data fiind importanța acesteia, noi considerăm necesar ca pregătirea deciziei să devină politică de stat, iar Guvernul în integralitatea lui să-și asume răspunderea pentru pregătirea și promovarea unui set de politici care să slujească interesele agricultorilor români.

De altfel, acest moment, nu este cu nimic mai puțin important ca acela de preaderare când guvernul prin structurile înființate și acțiunile întreprinse a stabilit o foaie de parcurs și un set de măsuri, angajându-se în integralitatea lui pentru realizarea obiectivului propus.

Astăzi, în dialogul instituțional minister – parlament s-a observat o lipsă de concept național și de măsuri cu responsabilități și termene pentru care să fie angajate toate structurile cu contingențe în domeniu.

Față de cele prezentate solicitam guvernului adoptarea următoarelor măsuri:

- 1. Elaborarea unui Program național de siguranță alimentară a României și prezentarea acestuia în plenul Senatului.*
- 2. Adoptarea unei hotărâri de Guvern pentru constituirea unui comitet interministerial de elaborare, prezentare și susținere privind Politica Agricolă Comună (PAC) în perspectiva anului 2020.*
- 3. Acordarea unui buget suplimentar de cel puțin 1,3 miliarde de lei, prin rectificare, Ministerului Agriculturii, pentru a plăti de urgență datoriile restante către fermieri.*
- 4. Revizuirea tehnică a PNDR privind criteriile de selecție și eligibilitate pentru Măsurile 121, 125 și 312. Asigurarea fondurilor necesare de la bugetul de stat pentru efectuarea plăților către beneficiarii proiectelor FEADR.*
- 5. Implicarea Ministerului Agriculturii în urgentarea aplicării taxării inverse la produsele agricole și în reducerea TVA de la 24% la 5% pentru produsele agricole, în vederea reducerii evaziunii fiscale.*
- 6. Modificarea urgentă a Legii camerelor agricole privind îmbunătățirea mecanismelor de înființare și de clarificare a atribuțiilor acestora și scoaterea membrilor Parlamentului din Comitetul de Inițiativă.*
- 7. Perfecționarea legislației cu privire la sistemul de irigații în contextul schimbărilor climatice.*
- 8. Dezvoltarea și susținerea sistemelor public-privat în domeniul preluării, depozitării și prelucrării produselor agricole, stimularea producției ecologice și a produselor tradiționale.*
- 9. Facilitarea accesului producătorilor agricoli la sistemele de creditare și definirea sistemului de credit agricol.*
- 10. Ministerul Agriculturii trebuie să notifice în cel mai scurt timp către Comisia Europeană măsurile de ajutor de stat pe care România este îndreptățită să le acorde din bugetul național.*

Prin prezenta moțiune autorii au atras atenția doar asupra unora din marile probleme ale agriculturii românești.

Având în vedere importanța majoră pentru România a domeniului agriculturii, cerem Guvernului o abordare responsabilă și promovarea unor politici în conformitate cu interesele României și a românilor.

De asemenea, ținând seama de lipsa de viziune dovedită, precum și de semnalele privind implicarea ministrului în promovarea intereselor comerciale ale unor firme străine, autorii moțiunii cer Primului Ministru să analizeze posibila demitere a ministrului agriculturii

Vă invităm, stimați colegi, să votați textul acestei moțiuni simple.

Nr. crt.	Numele și prenumele	Grup parlamentar	Semnătura
1	ȘARBU IULIE	P.S.D.	
2.	LAZĂR ȘORIN - CĂTIN	PSD	
3.	Coca Laurentiu	PSD	
4	TUTUIANU ARIAN	PSD	
5	BEZACURENCU TIRON	PSD	
6	PRUNEA NICOLAE	PSD	
7	Nicule Cosmin	PSD	
8	SILISTRU BOINA	PSD	
9	ȘAN SOVA	PSD	
10	MARCU GHEORGHE	PSD	
11	AVRAM CRĂCIUN	PSD	
12	MANG IOAN	PSD	
13.	CORDOȘ ACECATDEU	PSD	
14	AREA PETRE	P.S.D.	
15	TĂMAGĂ CĂTIN	P.S.D.	
16	MĂȚA GABRIEL	PSD	
17	TĂBĂREȘA TIRON	PSD	
18	Măteșă Elena	PSD	

19	SEVERIN GEORGICĂ	PSD	
20	MARDARE RADU-CATALIN	PSD	
21	Pop Gheorghe	PSD	
22	TONI GREBLA	PSD	
23	Mutu Gabriel	PSD	
24	Bota Sorin	PSD	
25	Faleca Iulian	PSD	
26	Coșogean Tamas	PSD	
27	CHELARU IOAN	PSD	
28	Bălan Gheorghe Pavel	PSD	
29	ARCAS VIOREL	PSD	
30	GHINĂ MIHAELA	PSD	
31	MOGA NICOLAE	PSD	
32	Mazere Alexandru	PSD	
33	MARIAN VALER	PSD	
34	BADESCU IULIAN	PSD	
35	LIA OLEUTA VASILESCU	PSD	
36	Ecalerina Andromeda	PSD	
37	SANU DANIEL	PSD	
38	ROȘARU ION	P.S.D.	
39	Harostă Păun	PNL	
40	PAȘCA LIVIU ȘTEIN	PNL	
41	MUSTĂȚEA VASILE	PNL	

